

РЕШЕНИЕ

№ 1896

гр. София, 21.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 18.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гургана Маринова, като разгледа дело номер **656** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 49, ал. 2 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Образувано е по жалба на [фирма], чрез пълномощника Х. Т., срещу заповед № РД-18-48/12.10.2011г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност и необоснованост на обжалвания административен акт в частта му по отношение на имот с идентификатор 68134.1386.2032.2 - сграда за енергопроизводство, представляваща енергиен обект по смисъла на § 1, т. 23 от Допълнителните разпоредби на Закона за енергетиката /ДР на ЗЕ/. Твърди се, че в одобрения кадастрален регистър е допусната техническа грешка и неправилно са отразени данните за собствеността върху процесния имот – трансформаторен пост с диспечерски номер 32-454, тъй като последният, както и всички енергийни обекти на територията на Столична община се владеят от енергийното дружество. Жалбоподателят счита, че административният орган е бил длъжен да събере данни за собствеността върху имота по реда на чл. 37, ал. 1 и чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗКИР, включително като ги изиска от органите на Националната агенция за приходите /НАП/ и от собственика. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени заповедта в оспорената ѝ част, както и да върне административната преписка на ответника за вписване на [фирма] в кадастралния регистър като собственик на имот с идентификатор 68134.1386.2032.2. В жалбата се

съдържа и искане за присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът – ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА АГЕНЦИЯТА ПО ГЕОДЕЗИЯ, КАРТОГРАФИЯ И КАДАСТЪР /АГКК/ - редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна.

Заинтересовата страна – СТОЛИЧНА ОБЩИНА – редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заповед № РД-16-36/05.09.2008 г. на изпълнителния директор на АГКК, на основание чл. 35, ал. 1 и ал. 2 от ЗКИР, е открито административното производство по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри за територията на район „Надежда”, Столична община. В заповедта са посочени наименованието на района, за който ще се изработва кадастралната карта и кадастралните регистри; правоспособното лице, на което се възлага дейността по изработването; графикът за извършване на дейности, както и срокът за означаване на границите на поземлени имоти. В съответствие с изискването на чл. 35, ал. 3 от ЗКИР тази заповед е обнародвана в Държавен вестник, бр. 83/23.09.2008 г.

Въз основа на цитираната заповед, по реда на чл. 45 от ЗКИР, е приета кадастрална карта и кадастрални регистри за район „Надежда” и за част от район „М.” при граници: район „С.”, район „Искър”, район „П.”,[жк]и[жк], [улица], включително и територията на в. з. Американски колеж, които са обявени на заинтересованите лица по предвидения в чл. 46, ал. 1 от ЗКИР ред – чрез обнародване в Държавен вестник, бр. 76/28.09.2010 г. По делото не са ангажирани доказателства, а и не се твърди, жалбоподателят да е направил възражение пред Службата по геодезия, картография и кадастър – С., относно отразените в приетата кадастрална карта и кадастрални регистри данни за процесния имот с идентификатор 68134.1386.2032.2.

След изтичане на срока за възражения и писмени искания изпълнителният директор на АГКК, на основание чл. 49, ал. 1 от ЗКИР, е издал процесната заповед № РД-18-48/12.10.2011 г., с която е одобрена кадастралната карта и кадастралните регистри за район „Надежда”, Столична община. Заповедта е обнародвана в Държавен вестник, бр. 89/11.11.2011 г.

Видно от представените по делото скица № 442/05.01.2012 г. на Службата по геодезия, картография и кадастър – С. /СГКК/ и извадка от кадастралния регистър на недвижимите имоти, за сграда с идентификатор 68134.1386.2032.2 е записано, че същата е разположена в поземлен имот с идентификатор 68134.1386.2032 и е със застроена площ от 202 кв. м., както и площ от 150 кв. м. е собственост на Столична община, съгласно А. № 922, том IV, рег. 5157, дело № 87 от 10.02.2006 г.

Въз основа на представени по делото Разпореждане № 46/07.11.1991 г. на Министерски съвет; заповед № ДВ-123-А/24.04.2000 г. на председателя на Държавна агенция по енергетика и енергийни ресурси; окончателен разделителен протокол от 31.07.2000 г. и списък-извлечение от приложение към него по т. 7 – „Вещно-правен режим на ТП”, в който е включена и сграда – трафопост № 32-0454; решение № 1/27.04.2000 г. на СГС по ф. дело № 6358/2000 г., жалбоподателят се легитимира като собственик на процесната сграда.

По делото е представено от жалбоподателя и писмо рег. № РД-27-636/01.12.2008 г. с вписани в него актове за държавна собственост за трафопостове, собственост на жалбоподателя, което не следва да бъде обсъждано в настоящото производство, тъй като същото е неотносимо към предмета на спора – то не е представено в конкретното производство по одобряване на кадастралната карта и кадастралните регистри, което е открито със заповед № РД-16-36/05.09.2008 г., а е представено във връзка с цитираната в писмото заповед № РД-16-38/15.12.2007 г., както и се отнася за други имоти на жалбоподателя, без в описаните имоти да е включен процесния трафопост № 32-454.

С оглед пълното изясняване на спора от фактическа страна по делото е допусната и приета съдебно-техническа експертиза. Съгласно заключението на вещото лице трафопост № 32-454 представлява част от имот-сграда за енергопроизводство, нанесена в обжалваната заповед с идентификатор 68134.1386.2032.2. Констатирано е още от вещото лице, че тази сграда представлява бивш клуб на ОФ организация, като понастоящем трафопостта е в съсобственост с действащ ресторант, както и че самият трафопост е действащ към момента. В заключението е посочено още, че процесният трафопост съдържа графично измерена площ от 74 кв. м. и е идентичен с ТП с пл. № 542 /МС 542/, нанесен в действащия кадастрален и регулационен план на м. „Надежда I част”, както и с този, описан в окончателния разделителен протокол на стр. 168, ред 9 отгоре на долу. Разпитано в съдебно заседание вещото лице е заявило, че процесната сграда е с два отделни входа, като единият е за трафопост, а другият е за ресторанта.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол и е подадена в преклузивния срок за оспорване по чл. 49, ал. 2 от ЗКИР, от легитимирано лице с правен интерес. Настоящият съдебен състав приема, че жалбоподателят е „заинтересовано лице” по смисъла на чл. 49, ал. 1 от ЗКИР, доколкото претендира да е собственик на недвижим имот, който непосредствено се засяга от оспорения административен акт.

Разгледана по същество, след проверка на административния акт, съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, същата е неоснователна по следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган – изпълнителният директор на АГКК в съответствие с императивната норма на чл. 49, ал. 1 от ЗКИР, в предписаната от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила, както и при правилно приложение на съответните материалноправни разпоредби на закона.

Настоящата съдебна инстанция намира за неоснователно възражението на жалбоподателя, че при издаване на процесната заповед са допуснати нарушения, изразяващи се в неправилно отразяване в кадастралната карта и кадастралните регистри на действителните данни за собственика на сграда с идентификатор 68134.1386.2032.2, след като същата е собственост на жалбоподателя. В производството по чл. 35 – чл. 50 от ЗКИР за създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри основните данни, които са предмет на кадастъра по чл. 27, ал. 1, т. 1 и чл. 30, ал. 2, т. 2 се предоставят на АГКК по реда на чл. 36, чл. 37 и чл. 38 от ЗКИР. В рамките на това производство заинтересованите лица са активно легитимирани да предоставят данни относно собствеността на собствените си недвижими имоти, като съгласно изричната разпоредба на чл. 2, ал. 5 от ЗКИР данните, отразени в кадастъра са доказателство за обстоятелствата, за които се

отнасят, до доказване на противното.

В процесния случай в тежест на жалбоподателя е било да удостовери правото си на собственост върху сграда с идентификационен номер 68134.1386.2032.2, както и настъпилите през 2000 г. и 2008 г. промени в собствеността върху процесния обект. От една страна по делото не са ангажирани доказателства, в рамките на проведеното производството по създаване на кадастралната карта и кадастралните регистри за процесната част от територията на район „В.”, жалбоподателят да се е обозначил като такъв по реда, установен в ЗКИР и подзаконовите нормативни актове. Писмените доказателства, въз основа на които жалбоподателят се легитимира като собственик на процесния имот, са представени от него за първи път в настоящото съдебно производство. В този смисъл настоящият съдебен състав приема, че жалбоподателят не е изпълнил задължението си по чл. 39, ал. 3 от Наредба № 3/28.04.2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, да представи доказателства, удостоверяващи правата му върху процесния недвижим имот. По отношение на представеното по делото писмо рег. № РД-27-636/01.12.2008 г., както беше изложено по-горе, следва да се има предвид, че същото не включва в описаните трафопостове процесния, поради и което не би могло да се кредитира като доказателство в настоящото производство и въз основа на него да се приеме, че жалбоподателят е изпълнил произтичащите за него задължения по закон. От друга страна, независимо от установеното по делото от съдебно-техническата експертиза, настоящата съдебна инстанция намира, че е недопустимо за първи път в настоящото производство да се установява собствеността върху процесния имот от страна на жалбоподателя.

По отношение на представените документи за собственост от жалбоподателя следва да се има предвид също така, че нито един от тях не е сред изрично посочените официални удостоверителни документи по чл. 112 от Закона за собствеността, подлежащи на вписване и съответно титул за собственост върху обекта, за да бъде направена фактическа констатация за съществуването на това право върху процесния трансформаторен пост.

Следва да се има предвид също така, че след приключване на производството по създаване на кадастралната и кадастралните регистри, с постановяването на съответната заповед по чл. 49, ал. 1 от ЗКИР, последните могат да бъдат изменяни, включително и поради допуснати в тях непълноти и грешки, по реда и при условията на чл. 53 и сл. от ЗКИР. В този смисъл за жалбоподателя съществува правната възможност да поиска съответните изменения на кадастралната карта и кадастралните регистри, във връзка с отразяването на данни за собствеността върху процесния имот, въз основа на писмените доказателства, удостоверяващи правото му на собственост върху него.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че процесната заповед, в оспорената ѝ част, е правилна и законосъобразна, а така подадената жалбата е неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София-град, 24-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], чрез пълномощника Х. Т., срещу заповед №

РД-18-48/12.10.2011г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър в частта относно имот с идентификатор 68134.1386.2032.2, като неоснователна.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: